

[Søren P. Larsen.]

Efter den Udtalelse er jeg ikke det fjerneste i Tvivl om, at Socialministeriets Cirkulære til Punkt og Prikke ogsaa paa de Omraader, jeg har fremdraget, nok skal blive staaende i den Periode, vi gaar i Møde.

Jeg maa sige, at selve Forhandlingen har ikke givet meget nyt. Jeg skal indrømme, at jeg har vist heller ikke bragt meget nyt ind i Debatten, saa sandt som det er et Forslag, vi har behandlet tidligere. Argumenterne fra de forskellige Sider har været forskellige, men jeg maa dog sige, at de tre Partier har ligesom givet op i Dag, naar de skal samle deres Kræfter for at komme uden om den ubehagelige Kendsgerning, som det er, at her har 3 Mill. Kr. været bevilget to Gange og er ikke blevet brugt.

Saa mobiliserer de hele deres Styrke om et eneste Punkt, og jeg vil jo sige, at i disse Dage er det en Fornøjelse at høre fra de tre ærede Ordførere og den højtærede Minister, hvilken mægtig Indflydelse Venstremænd har her i dette Land. Det skulde de Herrer have sagt for 14 Dage siden; da havde vi været mere glade for at høre det end lige netop i Dag, men naturligvis kan vi skrive os det i Lommen til en anden Gang. For det er det eneste, de tre Partier har kunnet finde af virkningsfulde Argumenter, dette, at det er Venstres Modstand, det er Venstres Indflydelse, som har hindret denne Lovgivning i at udfolde sig i et Omfang, som man havde tænkt sig langt mere straalende, end det er blevet i Virkeligheden.

Jeg maa sige, at naar man ikke har andre Argumenter og ikke ønsker at komme med andre Argumenter, er der den praktiske Mulighed tilbage, at hvis man taler med Kommunalfolk og sætter dem ind i Bestemmelserne, siger de: Ja, men de Bestemmelser føler vi os ikke fristet af. Det vil sige, det er i og for sig ikke dette, at Venstremænd har sagt det eller skrevet det, men det er den praktiske Omstændighed, at naar jævne Folk, som skal administrere offentlige Midler under mindre Forhold, stilles over for Loven i sin Helhed, siger de som saa: den Lov bryder vi os ikke om. Og det er min bestemte Opfattelse, at Loven af 15. December 1934 om mellemkommunal Refusion af visse Arbejdsløshedsudgifter vil faa langt større Betydning for Sognekommunerne, end man maaske har tænkt sig, da Loven blev til, fordi i samme Øjeblik man fastholder den Bestemmelse, at Landkommunerne skal sætte Undervisning i Gang og skal skaffe Ledere, Sportsledere, Arbejdsledere, og jeg ved ikke hvad

de hedder alle de Ledere, til at sætte saadanne Foranstaltninger i Gang, kan man sige sig selv, at det viger Kommunerne tilbage for. Meget ofte er der en Aftenskoleundervisning i Kommunen eller en Gymnastikforening, en Sportsforening, en Idrætsforening, hvor de unge kan faa de Goder, der passer for dem. Saa er det saare naturligt, at man ikke ønsker at gaa ind i dette.

Jeg kan kun takke Ministeren saavel som de tre Partier for, at de tiltror os saa stor Indflydelse, og hvis man vil maale Lovens Virkninger i de kommende Perioder og vil stille Venstres Indflydelse i Forhold dertil, kan vi kun glæde os over den Indflydelse, vi vil faa i den kommende Periode. Jeg tror ikke, der vil blive saa forskrækkelig meget ud af det. Jeg tror, det vil vise sig, naar de tre Aar er omme. Der er mange andre Projekter, som Socialministeriet tumler med vedrørende Beskæftigelse, som jeg tillægger større Betydning end dette lille Lovforslag. Det er for teoretisk, og det viser, at naar man er kommet ind paa en gal Sti, er det vanskeligt at komme bort fra den igen, og naar man saa er tre Partier om det, er man nødt til at blive ved der til den bitre Ende.

Bindselev: Man maa være det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen taknemmelig for det Bidrag, han yder til Sprogets Fornøjelse, naar han taler om, hvad Partiet Venstre vil skrive sig i Lommen, men nu har vi altsaa faaet at vide, at det ærede Venstreparti vil skrive sig i Lommen den Indflydelse, det har konstateret, at der er tillagt det fra de andre Partiers Side i Dag. Jeg ved ikke, om det er noget særlig godt Sted at skrive det, men det ærede Medlem maa jo selv om, hvor han vil skrive det.

Men jeg vil gerne paapege den Ejenommelighed ved Agitationen fra Venstres Side, at da vi i sin Tid fik fremsat dette Forslag om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden, var et af Argumenterne mod Lovforslaget det, at nu skulde der smides 3 Mill. Kr. ud til unyttigt Arbejde, det var galt. Nu er der ikke i Løbet af to Aar brugt mere end knapt 1 Mill. Kr.; det er ogsaa galt. Hvis man har Argumenter saa beredvilligt paa Haanden, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har, er det næsten lige meget, hvordan man stiller Tingene op, for saa er de altid til Gunst for Venstres Synspunkt. Slet saa let og hurtigt tror jeg ikke Vælgerne er tilbøjelige til at argumentere, men naar endelig det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen udtrykker sig i saa taknemmelige Vendinger over den